ΣΤΟΝ ΙΛΙΓΓΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΕΝΑ ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ο ΜΑΥΡΟΣ ΑΝΤΑΡΤΗΣ

ΚΙΜΩΝΟΣ ΑΤΤΙΚΟΥ

201ΟΝ

Μὲ τὰ μάτια λάμποντα, μὲ τὴν φρίκην πιέζουσαν τὰ στήθη του καὶ πνίγουσαν τὴν ψυχήν του, μὲ τὸ λογικόν του σαλευόμενον, ἐκέρδισε μάτην προσπαθῶν νὰ καταπνίξῃ τὴν φρίκην του, ἀδυναῶν νὰ γίνῃ κύριος ἑαυτοῦ καὶ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ψυχαιμίαν του.

Ἀσυναισθήτως ἐτάνυσε τὰ μέλη του καὶ τότε ἕνας ἐρεθισμὸς ἠκουσθη, κάτι τι ὑποθεν του ὑπεχώρησε καὶ ἀπέκτησε τὴν ἐλευθερίαν τῶν κινήσεών του.

Σκιρτῶν ἐκ χαρᾶς ἐσύρθη πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ εὑρέθη εἰς μέρος ἀνεικτόταρον.

Ἠγέρθη καὶ ἐκύτταξε γύρω του, τὴν σιγὴν ποῦ νέος ξηρὸς κρότος ἠκούετο καὶ μία μικρὰ καταπακτὴ ἡ ὁποία εἶχεν ἀνοίξει διὰ νὰ εἰσέλθῃ ἐκλειε.

—Μπά! ἐψιθύρισεν ὁ καπετὰν Θύμιος ἀναθαρρήσας. Ἤ πορτοῦλα αὐτὴ μπορεῖ νὰ μᾶς χρειασθῇ... Ἂς τὴν ἀνοίξω.

Ἐπεχείρησε νὰ τὸ κάμῃ, ἀλλὰ δὲν τὸ κατώρθωσε.

Καὶ μὴ δίδων σημασίαν εἰς τὸ πρᾶγμα ἐν τούτοις ἤτο πολὺ σπουδαῖον, ἤναψεν ἕνα σπίρτο καὶ ἐξήτασε τὸ μέρος εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο.

Ἤτο μία ὀπόνομος ὑψους δύο μέτρων καὶ ἄλλων τόσων πλάτους.

—Ἂς ἴδοῦμε ποῦ διάβολο πάει! ἐψιθύρισεν. Μὰ τὸ Θεό, ἀν μοῦ τὰ λέγανε αὐτὰ ποῦ παλαιύνω καὶ αὐτὰ ποῦ ἐλέπω, δὲν θὰ τὰ ἐπίστευα.

Καὶ ἐπροχώρησε. Προχωρῶν συνήντησε μίαν ἐπιμήκη σκενὴν τράπεζαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπῆρχον μία ἐνδυμασία καὶ μία λυχνία.

Καὶ τὴν μὲν λυχνίαν ἤναψεν, τὴν ἐνδυμασίαν ἐφόρεσε, σκεφθεὶς ὅτι δὲν ἤτο καθόλου φρόνιμον νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὰς ὁδοὺς — διότι ἐνόμιζεν ὅτι θὰ τὸ κατώρθωνε— νὰ θεαθῇ μὲ τὸ ἔνδυμα ἐκεῖνο.

Ἐρευνάτζετο τὴν ἀνασάπισιν, ἡ ὁποία θὰ ἔγινεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ εἰρε φρόνιμον ν 'ἀλλάξῃ ἐνδύματα.

Καὶ ὅταν καὶ τοῦτο ἔκαμε, ἐπήρε τὴν λυχνίαν εἰς τὰ χέρια του καὶ ἐπροχώρησε.

Ἀνῆλθε πέντε βαθμίδας καὶ ἔπειτα ἐπροχώρησε, βαδίζων εἰς ἀνηφορικὴν κλίσιν, [καὶ τέλος ἐσταμάτησε πρὸ ἑνὸς τοίχου.

"Ἐκπλήκτος ἀλλὰ καὶ ἔμφοβος ἐκύτταξε νὰ ἴδῃ μήπως ὁ τοῖχος ἐκεῖνος ἦτο λεπτὸς καὶ ἠδυνάμενος μήπως ἠτο δυνατὸν νὰ κρημνισθῇ.

Ἀλλ' ἡ ἐξέτασις του αὐτὴ, ἐχι μόνον δὲν τὸν ἔκαμε νὰ ἀναλαφρίσῃ, ἀλλὰ τὸν ἐδόθεσεν εἰς ἀπόγνωσιν.

Ἀπὸ τοῦ ἐπάνω μέρους ἕως κάτω, τὸ τέριαι τῆς ὀπονόμου ἐκείνης ἐφράσσετο ὑπὸ μιᾶς πέτρας τετρασίων διαστάσεων —καθὼς ἐφαίνετο— καὶ τὴν ὁποίαν, καθὼς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐγίνετο φανερὸν, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ τὴν θραύσῃ καὶ νὰ ἐξέλθῃ.

Ἀπολυθωμένος ἐσταθὴ κυτταζῶν τὴν πέτραν, ἐκείνην, πῖσω ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἔπάρησαν ἔλαι τοῦ αἰ ἐλπίδες τὰς ὁποίας πρὸς σωτηρὶν ἐσχημάτισεν ὅταν ἀνεῦρε τὴν ὀπόνομον.

Καὶ τὸ φάσμα τοῦ ἐκ τῆς πείνης καὶ τῆς δίψης θανάτου, ἀπελπιστικὸν ὅπως καὶ τὴν πρώτην φορὰν, τοῦ ἐπανῆλθε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του καὶ τὸν ἔκαμε νὰ ριγήσῃ καὶ πάλιν.

Εἰς τὴν τρομερὰν ἐκείνην θέσιν εὑρεθεὶς ἀπαλέσεν ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ψυχραιμίαν δὲν ἤτο εἰς θέσιν νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ εὕρῃ μίαν λύσιν, ἕνα τρόπον σωτηρίας.

Ἀλλὰ ὁπόσον τρόπον νὰ ἐπενοεῖ: Ἤτο δυνατὸν νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸν τάφον ἐκεῖνον εἰς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐσκέλθει;

Ἀρῆκε κατὰ γῆς τὴν λυχνίαν καὶ ἐκάθισε καὶ αὐτὸς χάμω καὶ σταμῆζων τὰς χεῖρας του ἐπὶ τῶν γονάτων του ἐσκέπτετο.

Μαζῦ μὲ τὸν τρόμον τὸν ὁποῖον ἐδοκιμάζεν, ἠσθάνετο καὶ ὑπερβολικὴν κόπωσιν καὶ ἔλλειψιν ὑπνου εἶχεν ἀνάγκην ὕπνου.

ΑΥΡΙΟΝ : Ἡ συνέχεια.

ΕΝΑ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ ΕΙΝΑΙ ΠΕΡΙΤΤΗ. ΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ ΘΑ ΛΕΙΨΟΥ ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ. ΦΤΑΝΕΙ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗ

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΗΣ ΜΩΝΤ

Ντυμένη μὲ τὸ κοστοῦμι ποὺ ἐφοροῦσεν ἡ προμάμμη της ἡ Εὔα στὸν Παράδεισο, ἡ Μώντ μακιγιάρεται. Λεπτὴ ὑπόθεση, ποὺ ἐπιβάλλει ἠσυχία. Περιμένω λίγα δευτερόλεπτα στὸ χόλ. Ἡ Σολάνζ, ἡ καμαριέρα τῆς Μώντ συνηθισμένη νὰ δέχεται γνωστὲς καὶ ἀγνώστες κάθε μέρα, μοῦ κρατᾶει συντροφιά. Ἐπὶ τέλους ἡ Μώντ μαθαίνει ὅτι εἶμαι ἐγὼ, ἡ ποιὸ σπανὴ φίλη της καὶ μὲ φωνάζει στὸ μπουντοὰρ της.

—Μὲ συχωρεῖς ἀγαπημένη μου Ζακίν, μοῦ λέει, μὰ δὲν ξέρω γιατὶ σήμερα εἶμαι σωστὸ σκιάχτρο ἀπὸ τὴν ἀσχημιά.

—Ἀσχημιὰ σὺ, μ' αὐτὸ τὸ μικρὸ τριανταφυλλένιο στοματάκι, μ' αὐτὰ τὰ τσαχπινάκια ματάκια, διαμαρτύρομαι.

—Ἔλα Σολάνζ δόσε μου γρήγορα τὸ κομπιναιζὸν μου.

—Τί τουαλέτα θὰ φορέσῃ ἡ κυρία σήμερα;

—Οὔτε κι' ἐγὼ δὲν ξέρω ἀπαντᾶ ἡ Μώντ νευριασμένη.

Ἡ ἄσπρη μὲ κάνει σὰν ἀξέθγαλη γυμθήφαια, ἡ σὰξ μοῦ δίνει στὰ νεῦρα, ἡ ρόζ μὲ κάνει σὰν κοκκότα.

Οὐφ! Δόσε μου ἕνα τσιγάρο Ζακίν...

Ἡ Μώντ ἀνάβει τὸ τσιγάρο, τραβᾶει μὲ μεράκι μιὰ ρουχηδιὰ καὶ ξαπλώνεται μὲ νωχέλεια στὸ ντιβάν τοῦ μπουντοὰρ της.

—Λοιπὸν τί νέα Ζακίν;

—Νὰ ὁ καθένας μοῦ λέει τὴν ἰδέα του γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς εἰρήνης στὸν κόσμο. Τὸ περιοδικό, ποὺ ἐργάζομαι μ' ἀνέθεσε αὐτὴν τὴν καμπάνια. Πῶς σοῦ φαίνεται;

—Μιὰ ἰδέα! φωνάζει, σουρμώνοντας περιφρονητικὰ τὸ κουκλίστικο στοματάκι της ἡ Μώντ. Οἱ ἄνδρες ἔεἶναι κουτοί, χρυσό μου. Ἂν ἤμουν ἐγὼ ἄνδρας, θὰ εἶχα καταφέρει ἀπὸ καιρὸ νὰ ἐξασφαλίσω τὴν εἰρήνη στὸν κόσμο. Μὰ κανεὶς ἀπ' αὐτοὺς, ποὺ μᾶς κυβερνᾶνε δὲν σκέπτεται ν' ἀκούσῃ στὰ σοβαρὰ τὴν ἰδέα μιᾶς γυναῖκας...

—Μιὰ ἰδέα μὲ μιὰ τέτοια πόζα; ψιθυρίζω περιεργαζομένη τὸ γυμνὸ κορμὶ τῆς Μώντ.

—Γιατὶ ὄχι σᾶς παρακαλῶ; Ὁ Ἀβὰμ ἄκουσε τὴν ἰδέα τῆς Εὔας σ' αὐτὴ τὴ πόζα. Ἐγὼ μάλιστα φορῶ καὶ κάτι παραπάνω ἀπ' ὅτι ἐφοροῦσεν ἡ Εὔα στὸν Παράδεισο, τὸ κάλτσες μου.

—Ἐν πάσῃ περιπτώσει πές μου τὴν ἰδέα σου Μώντ καὶ ἐλπίζω νὰ τὴν ἐξαπολύσω εἰς τὰ πέρατα τοῦ κόσμου. Σοῦ τὸ ὑπόσχομαι.

Τὸ μουτράκι τῆς Μώντ παίρνει μιὰ χαρισταμένη σοβαρότητα.

—Φθάνει νὰ ρίξῃ κανεὶς μιὰ ματιὰ στὸ παρελθόν, μοῦ ἀπαντᾶ γιὰ νὰ πειαθῇ ὅτι ἔχω δίκηο. Ἡ Ἰουδὴθ, ἡ Κλεοπάτρα, ἡ Δαλιδᾶ. Ὅλες ἐτσάκισαν τὴ θέλησῃ τοῦ ἀνδρὸς ποὺ εἶχαν κοντά τους καὶ τὸν ἔφεραν μὲ τὰ νερά τους!

—Θέλεις λειπὸν νὰ γίνῃς καὶ σὺ Ἰουδὴθ; Νὰ κόψῃς τὸ κεφάλι τοῦ Χίτλερ;

—Θὰ ξαναφτύρωνε. σ' ἄλλους ὤμους!

—Τότε λοιπὸν τί ἐνειρεύεσαι:

—Ὁ πόλεμος ἀγαπητή μου δὲν κατασταθῇ μόνο τὶς πόλεις ἀλλὰ καὶ τὸν ἔρωτα...Μ' μὲ διακόπτεις..

Πρῶτα—πρῶτα ὅλος ὁ κόσμος εἶνε σὰν τρελλὸς, ὅταν γίνεται μάχες. Τὰ κορίτσια φοβοῦνται μήπως πεθάνουν παρθένες, οἱ χῆρες τρομάζουν στὴ σκέψη, ὅτι μποροῦν νὰ μὴ γνωρίσουν δεύτερον ἄνδρα κ' ἡ ὑπάνρεψε φοβοῦνται μὴ τυχὸν θὲν προφθάσουν ν' ἀπαλύσουν τὴ γοητεία τῆς ἀπιστίας. Μὰ καταλαβαίνεις χρυσή μου; "Ὅλος ὁ κόσμος εἶναι ἀπὸ κάτω. Κ' ἐφοῦ περάσῃ ἡ μπόρα τοῦ πολέμου οἱ κατασταροφῆ, τὴ ἀπογοήτευσεῖ ἔπειτα. Ἔχουν χαθῆ τόσοι ἄνδρες! Λειψνδρία, ἀγαπητὴ μου, μᾶλιστα! Στὶς ἑκατὸ γυναῖκες θὰ πέφτουν δυὸ ἄνδρες. Φρίκη! Φρίκη!

—Ἡ ἰδέα σου λοιπὸν, Μώντ.

—Ἡ Μώντ ρυθρυθῆ μὲ ἠδονὴ τὸ τσιγάρο της, ἐξετάζει πρὸς τὸ ταβάνι τὸν καπνὸ κι' ἔμεινε σιωπηλὴ, λίγες στιγμές, παρακολουθώντας τὰ γαλανωπὰ συγνεφάκια τοῦ καπνοῦ, ποὺ ἀνέβαιναν πρὸς τὴν πλαφονιέρα.

—Δὲν θὰ εἴχαμε τὸ πολέμου;, μοῦ ἀπάντησε, ἂν ἐγίνανα μιὰ ἀνταλαγὴ γυναικῶν!

—Μάλιστα, πῶς ἀναλαδόσουται τὰ πρόϊόντα, μεταξὺ δύο χωρῶν; Τὸ σιτάρι, τὸ καουτσοῦκ.. Νὰ γίνεται λοιπὸν καὶ ἀνταλαγὴ γυναικῶν.. Καὶ ἕνα λέω ἀνταλλαγὴ γυναικῶν, ἐννοῶ φυσικὰ μαζὶ μὲ αὐτὲς καὶ τὶς ἐρωτικὲς μαρτυρίες. Σολάνζ, δόσε μου ἕνα ἄλλο καμπινζὶν σὲ παρακαλῶ. Δὲ μοῦ ἀρέσει τὸ χρῶμά του.. Γιατὶ νομίζεις πὼς κάνουν πόλεμο οἱ ἄντρες; Γιατὶ πλήγουν! Μάλιστα, σοῦ τὸ λέω ἐγὼ. Ἡ ἀνίνα τοῦς κάνει νὰ ζητᾶνε μι' ἀπασχόληση, στὸν πόλεμο... Φαντάσου λοιπὸν τώρα τί θὰ γίνῃ μὲ τὴν ἀνταλλαγὴ τῶν γυναικῶν. Ὅλες οἱ γαλλίδες, ποὺ ἔχουν μαρτυρίες στὸν ἔρωτα, θὰ πλημμυρούσανε τὴ Γερμανία μὲ τὸ χαρούμενο γέλιο τους, μὲ τὰ φελλὰ παιχνίδια τους. Πλέι τὸ γερμανικὸ κατσούρισμα... Ὅλες οἱ γερμανίδες ἐξ ἄλλου θὰ πλημμυρούσανε τὴ Γαλλία. Αὐτὲς μ' ὅλη τὴ σοβαρότητά τους ἔξερουν κόλπα στὸν ἔρωτα ποὺ δὲν τὰ ξέρουνε οἱ φραντσέζες.. Οἱ ἀγγλοι θὰ ,ξεχάσουνε τὸ μπιφτέκι τους καὶ τὶς Ἰνδίες, ὅταν κυκλωθοῦν ἀπὸ τὶς φλογερὲς φραστρίες τοῦ Μουσολίνι. Φαντάσου τώρα τί θὰ γίνῃ, στὰ ἄλλα κράτη. Τὸ φαντάζεσαι;

—Πάνω κάτω.

—Δὲν τὸ φαντάζεσαι χρυσὴ μου. Ἕνας γάλλος, ποὺ ἔμαθε τὸν ἔρωτα ἀπὸ μιὰ γερμανιδοῦλα δὲν πάει νὰ πολεμήσῃ τὴν πατρίδα τῆς. Τὸ ἴδιο κ' ἡ γερμανίς. Ἔτσι θὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ παγκόσμια εἰρήνη, ἡ συναδέλφωση τῶν λαῶν.. Ἔλα νὰ μὲ νιώσῃς, Σολάνζ, σὲ παρακαλῶ.

Καὶ σὺ ἀγαπημένη μου Ζακίν δόσε μου ἕνα τσιγάρο καὶ σκέψου τὴν ἰδέα μου καλύτερα.

Πῆρε τὸ τσιγάρο ποὺ τῆς ἔδωκα τ' ἄναψε καὶ πρόσθεσε.

—Φαντάζεσαι πὼς οἱ Ρωμαῖοι πὼ βλέπουν τὰ χανουμάκια ὡσὰν ραχάτ λουκούμ, θὰ δροῦν κάιρὸ νὰ σκεφτοῦν ἀ ἐανακεκαρτεύουν στὴ Μικρασία ὅταν ὁ Κεμὰλ ἐξαποστείλῃ στὴ χώρας τους μερικὲς σερουμπουλές, καὶ νόστιμες Τουρκοπούλες, ποὺ τὰ ὀλίμαυρα φλογερὰ μάτια τους ἀνάβουν χιλιους ἐρωτικοὺς καϋμοὺς; Ἡ πῶς οἱ Ἀμεριανοὶ θὰ θελήσουν νὰ πᾶ ἐλθουν μὲ τὴν Ἰαπωνία, ὅταν ὁ Μικάδος τοὺς ἐξαποσταλεῖ μερικὲς χιλιάδες χαριτωμένες Γκέϊσες;

Τὴν ἴδια στιγμὴ ἀκούσθηκε τὸ κουδούνι τῆς ἐξώπορτας. Ἡ Σολάνζ ἔσρεξε.

Κυρία ὁ κ. Καζανόφρ ἀνήγγειλεν ἡ καμαριέρα.

—Ὁ Ἰσανός;

—Ναί.

—Οὐφ. Πές του πὼς δ'ὲν εἶμαι ἐδῶ, ἔφυγα.. Ἔχει κάτι ἰδιοτροπίες αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος!.. Νομίζει πὼς βρίσκεται στὴν Ἱσπανία!

ZAKIN

Ὑγιεινὴ

ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΡΑΣΕΩΣ

Πολλοὶ ἴσως γνωρίζουν ὅτι ἔλαιτα ἐλαττωματικὴ προκαλεῖ σκοτοδίνη, ραχιτισμὸν, ἢ τὸ μπερι—μπέρι, ἐλάχιστα ὅμως φαντάζονται ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπιφέρῃ ἐπίσης ἐλαττρασὴν τῆς ὁράσεως. Δοιπὸν, εἶνε ἀποδεδειγμένον ὅτι ἐλλείψεις μερικῶν βιταμινῶν ἀπὸ ἐδαφὴν ἐχι μόνον ἐπὶ τῆς ὑγείας, ἀλλ' ἐπίσης ἐπὶ τῆς ὁράσεως.

Βιταμίνη Α'.—Κατὰ τὰ τελευταῖα 25 ἔτη ἡ Ἰατρικὴ ἀπέδειξε τὴν σημασίαν τῶν βιταμινῶν εἰς τὴν ἰσορροπίαν τῆς ὑγείας. Ἤτο ὅμως ἀνέκαθεν γνωστὴ ἡ ἐπίδρασις τῆς κακῆς τροφῆς ἐπὶ τῆς ὁράσεως. Ὁ Ἱπποκράτης συνέταξε ἤδη τὴν ὁρθὴν σηκοτιὸ διὰ τὴν θεραπεῖαν τῆς ἡμεραλωπίας. Ὁ μέγας ἐρευνητὴς Λίβινγκκον ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς ταξειδίου του εἰς Ἀφρικὴν, οἱ σύντροφοί του, ὁποχρεωθέντες νὰ τροφοῦν ἐπὶ τινα καιρὸν μὲ ρίζας καὶ δημητριακὰ, προσεβλήθησαν ἀμέσως ἀπὸ διαταραχὰς τῆς ὁράσεως. Εἰς τὴν Βραζιλίαν οἱ κακῶς τρεφόμενοι σκλάβοι ὑπέφερον ἐπὶ ἔτη ἀπὸ ἡμεραλωπίαν καὶ ἐγηρσβλαμίαν.

Ἀνεκαλύφθη τελευταίως ὅτι αἱ ἀσθένειαι αὐταὶ προσβάλλουν τοὺς ἀνθ·ώπους τῶν ὁποίων ἡ δίαιτα δὲν περιέχει βιταμίνην Α.

Τελευταῖως ἔγινεν ἕνα πείραμα πειειακῶν εἰς σχολικὸν ἵδρυμα τῆς Καπεγχάγης. Οἱ μαθηταὶ διηρέθησαν εἰς δύο ὁμάδας. Ἡ μία ὁμὰς προσελάβανεν ὡς τροφὴν μόνον γάλα, πηγὴν ἄφθονον βιταμινῶν Α. ἡ ἄλλη ὁμὰς ἐτρέφετο ἀποκλειστικῶς μὲ λίπη ἢ μαργαρίνην τῶν ὁποίων τὸ φυτικὸν λίπος στερεῖται τελείως τοῦ θρεπτικοῦ αὐτοῦ συστατικοῦ. Εἰς 8 ἀπὸ τοὺς τελευταίους αὐτοὺς, ἐνεφανίσθησαν διαταραχαὶ τῆς ὁράσεως αἱ ὁποῖαι ἐθεραπεύθησαν ἀμέσως μὲ μουρουνέλαιον. Τοὐναντίον ἡ ὁρασις τῶν παιδιῶν τῶν τραφέντων μὲ γάλα παρέμεινεν ἀνέπαφος.

Εἰς τὴν ἔλλειψιν βιταμινῶν Α' ἀπὸ τὴν διατροφὴν ἀπεδίδουν δύο ἀρρώστειας τῶν ματιῶν: τὴν ἡμεραλωπίαν καὶ μερικὰς ἀλλοιώσεις τοῦ κερατοειδοῦς αἱ ὁποῖαι ἐκθηλοῦνται μὲ τὴν ἀποξήρανσιν τοῦ ὀφθαλμοῦ. Ἡ ἡμεραλωπία χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν δυσκολίαν ποὺ αἰσθάνεται τὸ μάτι νὰ ὀλέπῃ μὲ φωτισμὸν ἀδύνατον ἢ τὸ σούρουπο. Ὁ ἀμφιθληστροειδὴς χιτὼν τοῦ ὀφθαλμοῦ ἀπορροφᾶ μεγάλην ποσότητα βιταμινῶν Α' ὅταν αἱ τελευταῖαι αὐταὶ λείπουν διαταράσσεται ἡ καλὴ λειτουργία τοῦ χιτῶνος. Ὁ Πλλλάτ, ὁ ὁποῖος ἐμελέτησε τὰς ἐξ ἀδιταμινόσεως νόσους ἐν Κίνα ἀνεῦρε ὄχι μόνον τὴν ἡμεραλωπίαν, ἀλλὰ τὴν φλόγωσιν τῶν ἀβλεψῶν τῶν βλεφάρων καὶ τῶν βλεφαρικῶν χειλέων, κριθαράκια, ἀνεπάρκειαν τῆς δακρυωκῆς ἐκκρίσεως καὶ ἐξόγκωσιν τῶν βλεφάρων.

Βιταμίνη Β'.—Ἡ ἔλλειψις τῆς βιταμίνης αὐτῆς προκαλεῖ διαταραχὰς νευρικὰς αἱ ὁποῖαι συνοδεύονται ἀπὸ διαταραχὰς ὀφθαλμικὰς. Ὁ ὀργανισμὸς δὲν περιέχει μεγάλην ποσότητα ἀπὸ τὴν βιταμίνην αὐτὴν. Πρέπει ἑπομένως ἡ συνήθης διατροφὴ νὰ περιλαμβάνῃ τροφὰς αἱ ὁποῖαι θὰ χορηγήσουν εἰς τὸν ὀργανισμὸν τὴν βιταμίνην Β.

Ὁ κόκκος τοῦσιταριοῦ π.χ. περιέχει μεγάλην ποσότητα. Βιταμίναι Β. ὑπάρχουν ἐπίσης εἰς τὸ γάλα, τὰ φρέσκα χόρτα, τὰς βανάνας, τὴν ζυθοζύμην καὶ τὰ φρούτα

Εἰς ἄτομα τὰ ὁποῖα δὲν προσλαμβάνουν βιταμίνας Β' εἰς ποσότητα ἐπαρκῆ παρατηροῦνται ἀνορεξία, πέψις κοπιώδης, δυσκοιλιότης καὶ θερμοκρασία κάτω τῆς φυσιολογικῆς (ἄκρα κρύα) ὅπως καὶ διαταραχαί.

Δίαιτα ἀποτελουμένη ἀπὸ πολὺ ἀποκλειστικὴν χρῆσιν ἀμυλωδῶν εἰς νεαρὰ παιδιὰ συνεπάγεται παθήσεις βλεφάρων (κριθαράκια καὶ κύστεις) διὰ τῆς καλλιτερέυσεως τῆς διαίτης ὑποχωροῦν τὰ φαινόμενα.

Τὸ σκορβοῦτον ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνεπάρκειαν βιταμινῶν C αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς τὸ φρέσκο γάλα, τὰ χόρτα καὶ τὰ φρούτα. Ἐκθηλοῦται μὲ κιμωρραγίας αἱ ὁποῖαι ἀναφαίνονται ἐνίοτε εἰς τὸν βολδὸν καὶ καθιστοῦν τὸ μάτι προεξέχον.

Ο ΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ

ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΛΕΤΑΓΙΕΡ

ΤΟ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΛΕΠΡΩΝ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΦΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΥ

11ΟΝ

Ἐκεῖνο τὸ δράδυ, λίγο ὕστερ' ἀπὸ τὶς δέκα, ὅλα τὰ φῶτα ἤσαν σβυστὰ στὴν ἔπαυλι «Ντατυρά».

Ὁ Ἀλέξανδρος Δόρτκ ἤνιν προσκαλεμένος τὴν ἑπομένη νὰ περάσῃ μαζὶ τους τὴ δραδυά. Μὰ ἀπὸ τὶς 9 τὸ πρωὶ ἐξήγησε νὰ δῇ τὴν δίδα Νσελωμαί. Τὸν δέχτηκε ὁ Πατρίκιος Ντορτιέ. Οἱ δύο ἄντρες δὲν ἤσαν πλασμένοι γιὰ νὰ συμπαθῇ ὁ ἕνας τὸν ἄλλο. Ἤσαν τόσο διαφορετικοὶ στὸν χαρακτῆρα!

Ὁ Δόρτκ φλυαροῦσε πολύ, μὴν ἀφήνοντας καμμιὰ εὐκαιρία νὰ περάσῃ χωρὶς νὰ ἐπιδείξῃ τὶς γνώσεις του. Ὁ Νοότιέ, τύπος φλεγματικός, μδλις καὶ μετὰ δίας ἀνοιγε τὸ στόμα του ν' ἀπαντήσῃ ἂν κανένας τὸν ρωτοῦσε. Ἔβλεπεν ἐξ ἄλλου ἀπὸ πέρυσι μὲ κακὸ μάτι τὶς περιποιήσεις τοῦ κυρίου αὐτοῦ στὴν ἐξαδέλφη του Χριστιάνα καὶ στὴν Ἰσαβέλλα, γιατὶ στὸ δίδος ζήλευε πολὺ τὴ γυναῖκα τοῦ Ἐν τούτοις δὲν ἄρηνε ποτὲ νὰ φανῇ πῶς δὲν συμπαθοῦσεν Δόρτκ. Τὸν δέχθηκε λοιπὸν μὲ εὐγένεια κ' ἐκεῖνο τὸ πρωὶ, δικαιολογήσας τὴ θεία του ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ κατέβῃ γιατὶ ἤσαν κοὺς ασμένη.

—Μὰ δὲν ἤθελα νὰ ἐνοχλήσω τὴν δίδα Νσελωμαί. Καὶ ἴσως εἶναι καλύτερα νὰ μιλήσῃ μὲ σᾶς πρῶτα.

"Ἐκείθησαν καὶ οἱ δυό, καὶ ὁ Δόρτκ ρώτησε τὸν Πατρίκιο.

—Μήπως σᾶς εἶπεν ἡ θεία σας αὐτὸ ποὺ εἶδα στὸν κῆπό της ἀπ' τὸ παράθυρο τῆς κάμαρᾶς μου τὴν πρώτη νύχτα ποὺ ἔρθασα στὴν Μπέρχ;

—Ναί, μοῦ εἶπε πὼς εἶδατε κάτι τὴν νὰ τριγυρνᾷ μεσάνυχτα σχεδὸν στὸ περιδόλι.

Ἀκριδῶς. Τῆς εἶπα ἀκόμα μερικὲς παρατηρήσεις ποὺ ἔκαμα καὶ ποὺ μὲ ἀνησύχησαν, τὸ δμολογῶ. Μοῦ φαίνεται πὼς μερικὰ ἐπίπλα στὴν ἐπαυλὶ μου δὲν βρισκόνταν στὴν ἴδια θέσι ποὺ τάρρησα πέρσι φεύγοντας.

—Ναί, ξέρω. Τὸ ἴδιο ἄλλωστε παρεκήρησε καὶ ἡ θεία μου στὰ δικά της ἐπίπλα.

—Ναί, μὰ ὡς τώρα εἶχα μόνο ἀπλὲς ὑποψίες. Ἀπὸ χθὲς ὅμως ἀπέκτησα τὴ δεδιότητα πὼς κάποιος μπῆκε στὴν ἐπαυλὶ μου κατὰ τὴν ἀπουσία μου καὶ μᾶλιστα πὼς ἔμεινε καὶ κάμποσον καιρὸ ἐκεῖ μέσα.

—Εἶναι ἀλήθεια καταπληκτικό

—Ἀκούσε με. Μέσα στὴν τραπεζαρία δρῆκα ἄρθονη στάχτη στὸ τζάκι.

Καταλαδαίνετε τὴν ἐκπληξί μου, ποτὲ δὲν ἔμεινα στὴν Μπέρχ παρὰ μονάχα τοὺς μῆνες τοῦ καλοκαιριοῦ, καὶ ποτὲ μου δὲν ἄναψα φωτιὰ ὀὲ κανένα τζάκι. Βρῆκα καὶ μισοκαμμένες ἐφημερίδες καὶ διάφορα ἄλλα χαρτιὰ στὸ τζάκι τῆς τραπεζαρίας, δρῆκα ἀκόμὰ ἀνακατώνοντας τὴ στάχτη καὶ φλῶλα ἀπὸ μυθιστορήματα καὶ γρ'μματα. Ἔνα ἀπὸ τὰ γράμματα αὐτὰ ἤταν σταλμένο ἀπὸ τὸ Περπινιάν. Σ' ἕνα ἄλλο μπόρεσα νὰ διαδάσω τὶς λέξεις: «τρομερὰ λυπημένος», «πρόωρος θάνατος;».

Καὶ δμως εἶμαι ἀπολύτως δέδαιος πὼς κανένα ἀπ' αὐτὰ τὰ γράμματα δὲν εἶναι σταλμένο σὲ μένα. Καὶ δπως εἶμαι σίγουρος πὼς δὲν ἄναψα ποτὲ μου φωτιὰ σὲ κανένα τζάκι, εἶμαι ὁπωρεσμένος ἀ πὸ παραδεχθῆ πὼς κάποιος χωρὶς ἄλλο μπῆκε σπίτι μου καὶ πὼς οἱ ὁποῖες πὼ μοῦ γέννησε ἡ μετάθεσις τῶν ἐπίπλων ἤσαν δάσιμες.

"Ἤταν φανερὸ πὼς τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Δόρτκ ἐνίκησαν ζωηρὸ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Νορτιέ. "Ἤταν πιὰ δέδαιο πὼς τὰ ἴδια περίπου παράξενα πράγματα συνέδησαν καὶ στὶς δύο γειτονικὲς ἐπαύλες, ἐνῷ οἱ κάτοικοί τους ἔλειπαν.

—Καὶ δὲν εἶναι μονάχα αὐτὸ ποὺ ἐρχόμουνα νὰ πῶ στὴν δίδα Νσελωμαί. Καθὼς ἔτυχε νὰ ξυπνήσω χθὲς τὸ δράδυ κατὰ τὴ μία μετὰ τὰ μεσάνυχτα καὶ θυμήθηκα τὸν παράξενο ἐπισκέπτη ποὺ ἔτυχε νὰ δῶ τὴν προηγουμένη δράδυὰ ἀπ' τὸ παράθυρο μου μέσα στὸν κῆπό σας, σηκώθηκα καὶ σκάθηκα γιὰ λίγο κυττάζοντας ἀπὸ τὸ τζάμι. Δὲ χρειάστηκε νὰ περιμένω πολύ. Εἶδα, δπως καὶ τὴν ἄλλη φορά, μιὰ σιλουέτα, ἀέριον σχεδόν, νὰ προχωρῇ στὴ μικρὴ δενδροστοιχία τοῦ δάθους, νὰ φθάνῃ ὡς τὰ ἐρείπια τοῦ ἀρχαίου λεπροκομείου κι' ἐκεῖ ξαφνικὰ νὰ χάνεται. Δὲν διέτρεχα ἐέδαια κανέναν κίνδυνο ἐκεῖ ποὺ δρισκόμουν, εὗτε ἤμουν ἄνθρωπος ποὺ ἔχει δεισιδαιμονίες, μὰ ἔνοιωσα κείνη τὴν ὥρα ἕνα θλιδερὸ συναίσθημα. "Ἐμεινα κάμποση ὥρα ἐκεῖ καρφωμένος ἀκίνητος ζητῶντας νὰ δρῶ μιὰ ἐξήγησι πιὰνγὴ ρὸῦῶν ποὺ μᾶς συμδαίνουν τὶς τελευταῖες αὐτὲς ἡμέρες, ὅταν δλέπω ἔξαφνα μιὰν ἄλλη σιλουέτα νὰ φαίνεται στὴν ἴδια πάλιν δενδρο στοιχία. Νὰ προχωρῇ κ' αὐτὴ πρὸς τὰ ἐρείπια τοῦ λεπροκομείου καὶ νὰ χάνεται κι 'αὐτὴ δπως ἡ πρώτη κοντὰ σὰ φράχτη τοῦ δάθους. Ἂν καὶ τὸ φῶς δὲν ἦταν ἀρκετὸ γιὰ νὰ μπορῶ νὰ διακρίνω ἔχω ἐκ τούτοις τὴν ἐντύπωσι. πὼς οἱ δυὸ αὐτὲς σιλουέττες, οἱ δυὸ σκιὲς μπορῶ νὰ πῶ, γιατὶ εἶχαν κάτι τὸ ἀέριο, ἦσαν ἀπαράλλαχτες ἡ μιὰ μὲ τὴν ἄλλη. Μοῦ φαίνεται πὼς δὲν ἦσαν παρὰ ἡ ἴδια, πολ χανόσαν γιὰ νὰ ξαναφανῇ σὲ λίγο.

Ὁ Δόρτκ σταμάτησε γιὰ μιὰ στιγμὴ, σὰ νὰ ξαναζοῦσε μὲ τὴ φαντασία του τὶς στιγμὲς ποὺ περιέγραφε τώρα καὶ σὲ λίγο ἐξηκολούθησ